

Nr 44

Av herr **Gustafsson** i Bogla m. fl., om ökat bidrag till soldathemsverksamheten.

I motion till fjolårets riksdag framställdes yrkande om viss höjning av anslaget å fjärde huvudtiteln till personalvårdsverksamhet, varigenom statens bidrag till soldathemsverksamheten skulle höjas från 100 000 till 200 000 kronor. Statsutskottet uttalade därvid, att det fann goda skäl tala för en ökning av bidraget till denna verksamhet men var icke berett tillstyrka en uppräknig av anslaget för ändamålet; man förutsatte dock, att Kungl. Maj:t till nästa budgetår skulle överväga, huruvida icke genom vissa omdisponeringar soldathemsverksamheten skulle kunna tillföras medel utöver vad som upptagits för budgetåret. På grund härav avslög riksdagen motionen.

I nu föreliggande statsverksproposition har Kungl. Maj:t utan beaktande av detta uttalande icke ansett sig kunna höja ifrågavarande anslag.

Då soldathemsverksamheten emellertid befinner sig i ett mycket prekärt ekonomiskt läge, beaktat av såväl försvarets personalvårdsnämnd som av försvarsstaben, vilka båda myndigheter förordar en höjning av anslaget med 50 000 kronor, kan tvingande skäl anses föreligga för att ånyo begära ökning av anslaget till denna verksamhet. Det har under året ävenledes visat sig, att soldathemmen varit framgångsrika i sin nykterhetsvårdande verksamhet bland militärpersonalen. Åtskilliga initiativ har sålunda tagits för att bland den värnpliktiga ungdomen motverka följderna av spritdryckernas lössläppande. Denna gren av verksamheten bör också utvecklas, därest nödiga medel ställs till förfogande.

Den ekonomiska situationen för soldathemmen framgår av en redogörelse, som utarbetats av centralstyrelsen för Förbundet Soldaternas vänner och som gäller 41 soldathemsorganisationer runt hela landet vid ingången av år 1956. Inkomsterna för dessa soldathem utgjorde under år 1955 953 315 kronor. Utgifterna var samtidigt 1 050 850 kronor och underskottet 114 178 kronor. Det måste täckas genom i anspråktagande av fonder eller annan skuldsättning, metoder som verkar i hög grad hindrande på verksamheten och dess utveckling.

Endast tolv soldathemsinstitutioner har kunnat få inkomster och utgifter att balansera. För övriga soldathem har underskotten varierat. Sålunda hade soldathemmet i Hässleholm år 1955 ett underskott av kr. 1 035, i Växjö kr. 1 773, i Sollefteå kr. 14 880, i Härnösand kr. 2 449, i Uddevalla kr. 3 628,

vid Kviberg i Göteborg kr. 6 552, i Uppsala kr. 1 023, å Oskar-Fredriksborg kr. 1 356, i Karlstad kr. 25 578, i Örebro kr. 16 345, i Falun kr. 1 950, i Boden kr. 18 505, i Visby kr. 8 911, i Skövde kr. 2 609 och i Barkåkra kr. 5 248.

Det nu utgående anslaget — kronor 100 000 — har varit detsamma sedan år 1950. De avsevärda prishöjningar på olika områden, som sedan dess inträffat, har icke kommit att återspeglas i statsbidraget till denna ingalunda oviktiga del av landets försvarsorganisation. En höjning nu måste därför anses både rättvis och nödvändig.

På grund av vad sålunda anförts hemställas,

att riksdagen i anledning av kungl. proposition rörande fjärde huvudtiteln under punkten Personalvårdsverksamhet måtte för ökat bidrag till soldathemsverksamheten, utöver vad som under punkten föreslagits för budgetåret 1957/1958, anslå kronor 50 000.

Stockholm den 22 januari 1957

Edvin Gustafsson
i Bogla

Harry Carlsson
i Tibro

Lisa Johansson

Elis Håstad

Sven Gustafson
i Göteborg

Eric Nelander

Einar Andersson
i Hyssna

Johan Ahlsten